

REJESTR DOTYCZY:

BRAUN Bronisław

Nr rejestracyjny

2886

300 / 69

Nota zamieszczona:

w tomieI.....

części pierwsza

s/c i

z d.

26 września 1898 w Rzeszowie

kraj: POLSKA

16 maja 1969 w Londynie

kraj: U.K.

pochowany:

nr grobu:

Indeks

LEKARZE / medyc./

(1926 Um. Jag.)

Copyright: 1970

B.O. Jeżewski

Źródła i bibliografia c.d.

znak rozpoznawczy

Uwagi:

kpt.lek.rez.

Nota:

Przypisy:

~~264~~ 265 -

Źródła i bibliografia:

Dziennik Polski 21.5.69 - nekrolog Isabella Braun
Dziennik Polski 9.6.69 - wspomnienie
Naturalizacja - BNA 22852 - 52
Medical "egister z 1969 r.
Medical Directory z 1969
Rocz.Pol.Tow.Nauk. t.VI s 9. - nota biograf.
Rocz.Ofic.rezerw 1934
Rocznik XIX Pol.Tow.Naukowego 1968-69 - wspomnienie
Spis żołnierzy BSK s.29

znak rozpoznawczy

18/21.V.69/
18/9.VI.69/
103/BNA 22852-52/
114/69/
115/69/
124/VI.9/
121/34/
124/XIX/
119-A/ 29/

16 maja 1974 mija 5 lat
od śmierci

Bl. p.

**dra Bronisława
BRAUNA**

O wspomnienie prosi

5468

D.P. 16.V.74

ZONA

16 maja 1981
mija 12 lat od śmierci

Bl. p. DR16.051981

**DRA BRONISŁAWA
BRAUNA**

O wspomnienie prosi

2485

ZONA

Członek czynny Wydziału Przyrodniczego Polskiego Towarzystwa Naukowego na Obczyźnie. Bronisław Braun zmarł dnia 16 maja 1969 w Londynie.

Urodzony w Rzeszowie w 1899 r., ukończył tamże szkołę średnią w 1917 r., lecz służba wojskowa pozwoliła mu rozpocząć studia lekarskie dopiero z końcem 1920 r. W 1926 r. uzyskał stopień doktora medycyny w Uniwersytecie Jagiellońskim.

W latach 1926—1927 pracował jako praktykant w I Klinice Chorób Wewnętrznych U. J., a od 1927 do 1937 r. był asystentem tejże Kliniki, na którym to stanowisku wśród zajęć klinicznych oddawał się z zapałem pracy naukowej. Głównym przedmiotem jego zainteresowań i działalności naukowej była hematologia, a w szczególności morfologia krwi i patologia szpiku kostnego. Przeprowadzał również badania nad zmianami we krwi w niedokrwistości złośliwej.

W 1932 r. po uzyskaniu państwowego stypendium wyjechał do Zurychu, gdzie pracował w Klinice prof. Naegelego, pogłębiając swą wiedzę w zakresie hematologii. Później pracował w Instytucie badań nad rakiem w Berlinie, badając zmiany we krwi w przypadkach nowotworów złośliwych.

Wynikiem jego pracy naukowej było ogłoszenie 18 prac w fachowych czasopismach polskich i zagranicznych. Zwłaszcza prace nad zmianami w szpiku kostnym w niedokrwistości złośliwej spotkały się z bardzo dodatnią oceną w światowym piśmiennictwie lekarskim. Nawet w czasie drugiej wojny światowej, będąc kierownikiem oddziału chorób wewnętrznych szpitala wojskowego, kontynuował swą działalność w zakresie badań klinicznych i w tym okresie ogłosił prace o wynikach swych badań nad malarią i o własnych spostrzeżeniach w przypadkach wirusowego zapalenia płuc.

Rozporządzając rozległym zasobem wiedzy z zakresu medycyny klinicznej i znacznym doświadczeniem lekarskim, cieszył się wielkim powodzeniem w swej pracy zawodowo-lekarskiej i zdobył wśród pacjentów i kolegów duże zaufanie i uznanie. W ostatnich latach, mimo niedomagań na tle choroby serca, nie ustawał w swej pracy dla dobra pacjentów, którzy jego odejście odczuli z prawdziwym żalem.

XIX ROCZNIK POL.TOW.NAUKOWEGO na obczyźnie

1968-69

D.P.
21.5.
1969

B. P.

DR MED.

Bronisław Braun

Kapitan W.P., b. pierwszy asystent kliniki Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami i wieloma polskimi i zagranicznymi odznaczeniami, zmarł w Londynie po długich cierpieniach 16 maja 1969.

Isabella Braun
Przyjaciele

5532

B.P. dr Bronisław Braun

Dr Bronisław Braun zmarł w Londynie 16 maja 1969, przeżywszy 70 lat.

Urodzony w Rzeszowie, po ukończeniu gimnazjum i złożeniu matury w roku 1917, w tymże Rzeszowie, został powołany do armii austriackiej, w której służył do końca pierwszej wojny światowej.

Po odzyskaniu Niepodległości, zaciągnął się do wojska polskiego, gdzie dosłużył się stopnia podporucznika. Zdemobilizowany z końcem 1920 roku, rozpoczął studia lekarskie na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. Dyplom lekarski otrzymał w 1926 roku.

Po specjalizacji w medycynie wewnętrznej, został pierwszym asystentem kliniki medycyny wewnętrznej tegoż uniwersytetu, będąc równocześnie wykładowcą hematologii. W tym czasie opublikował szereg prac naukowych z dziedziny anemii złośliwej i ogólnie hematologii. Wyniki Jego prac były znane i publikowane nie tylko w prasie lekarskiej polskiej ale i zagranicznej (niemieckiej i angielskiej). Zwłaszcza Jego wyniki badań z zakresu anemii złośliwej były znane i cenione zagranicą. W okresie pomiędzy obu wojnami kontynuował także swoje studia w Szwajcarii, u prof. Naegeli oraz w Berlinie, w instytucie rakowym.

W 1939 roku, powołany do wojska polskiego, po krótkiej kampanii wojennej przedostał się do Rumunii i dalej na Środkowy Wschód, gdzie wstąpił do formującego się na nowo wojska polskiego. Przez cały czas drugiej wojny światowej był czynny jako kierownik oddziału wewnętrznego Szpitala Wojskowego Nr 1, a potem Nr 5, służąc w Egipcie, Palestynie, Iraku i we Włoszech. Nawet w czasie służby wojskowej umiał znaleźć czas na pracę naukową, publikując prace z dziedziny malarii i wirusowego zapalenia płuc. Za swoje zasługi odznaczony został Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami.

Po wojnie osiedlił się w Londynie i oddał się uciążliwej pracy lekarza służby zdrowia, ofiarowując całe swoje doświadczenie lat poprzednich, dla dobra pacjentów, w większości Polaków, tak samo jak i On na wygnaniu z Ojczyzny.

Przez ostatnich kilka lat zdrowie Mu nie dopisywało; olbrzymim wysiłkiem woli przymuszał się do pracy. Kiedy wreszcie, zmuszony chorobą, zdecydował się na zasłużony odpoczynek i zrezygnował ze służby zdrowia, 15 maja, odpoczynek Jego trwał tylko jeden dzień, bo zmarł 16 maja.

Cześć Jego pamięci!

5601

(T.T.P.)

D.P.
9.6.
1969